

LUOKKAYHTEISTOIMINTA PÄÄOMAN KANSSA VAI LUOKKATAISTELU PÄÄOMAA VASTAAN?

Juuri siten on asettanut kysymyksen historia, eikä historia yleensä, vaan Venäjän taloudellinen ja poliittinen historia *tänään*.

Narodnikit ja menshevikit, Tshernov ja Tsereteli, ovat kontaktikomitean siirtäneet naapurihuoneesta (siitä, missä ministerit ovat pitäneet istuntojaan) itse ministeristön huoneeseen. Sitä ja vain sitä merkitsee puhtaasti poliittiselta kannalta tapahtuma: „uusi” ministeristö.

Taloudelliselta eli luokkakannalta se merkitsee sitä, että parhaassa tapauksessa (ministeristön vankkuuden ja kapitalistien herruuden säilyttämisen kannalta katsoen) Peshehonovin vuodesta 1906 johtaman talonpoikaisporvariston huippukerrokset ja menshevististen työläisten pikkuporvarilliset „johtajat” ovat *luvanneet* kapitalisteille omalta osaltaan luokkien yhteistoimintaa. (Kapitalisteille pahimassa tapauksessa koko vaihdoksella on vain yksilöitä taikka vain ryhmäkuntia koskeva merkitys, mutta ei mitään luokkamerkitystä.)

Olettakaamme, että tuo paras tapaus on tosiasia. Siinäkin tapauksessa ei voi olla pienintäkään epäilystä siitä, että lupauksia antaneet eivät kykene täyttämään lupauksiaan. „Me autamme — liitossa kapitalistien kanssa — vapauttamaan maan kriisistä, pelastamaan sen romahdukselta, vapauttamaan sen sodasta” — sellainen on pikkuporvariston johtomiesten, Tshernovien ja Tseretelien, ministeristöön-menon tosiperäinen tarkoitus. Me vastaanme: teidän apunne ei riitä. Kriisi on kehittynyt paljon pitemmälle kuin te luulette. Ainoastaan vallankumouksellinen luokka, kun se ryhtyy vallankumouksellisiin toimenpiteisiin

pääomaa vastaan, kykenee pelastamaan maamme, eikä yksistään meidän maatamme.

Kriisi on niin syvällinen, niin laajalle haarautunut, niin yleismaailmallisen suuri ja niin tiukasti kiinteässä yhteydessä pääomaan, että pääomaa vastaan käytävän luokkataistelun täytyy kiertämättömästi valautua proletariaatin ja puoliproletaarien poliittisen herruuden muotoon. Muuta ulospääsyä ei ole.

Te, kansalaiset Tshernov ja Tsereteli, haluatte, että sotaväen keskuudessa vallitsisi vallankumouksellinen innostus? Te ette pysty sitä luomaan, sillä kansanjoukkojen vallankumouksellista innostusta ei synnytä ministeristöissä tapahtuva „johtomiesten” vaihdos eivätkä julkilausumien juhlalliset sanat, eivät lupaukset toimenpiteisiin ryhtymisestä englantilaisten kapitalistien kanssa solmitun sopimuksen tarkistamiseksi, vaan sen synnyttää ainoastaan kaikkien nähtävissä oleva jokapäiväinen ja kaikkialla ilmenevä vallankumouksellinen politiikka, joka on suunnattu pääoman kaikkivaltaa *vastaan*, pääoman sodasta saamia voittoja vastaan, ja jonka tarkoituksena on köyhien kansanjoukkojen elinolojen todella perinpohjainen parantaminen.

Vaikka antaisitte viipymättä kaiken maan kansalle, niin sekään ei vielä pelasta kriisistä, ellei pääomaa vastaan ryhdytä vallankumouksellisiin toimenpiteisiin.

Te haluatte hyökkäystä, kansalaiset Tshernov ja Tsereteli? Te ette voi saada armeijaa lähtemään hyökkäykseen, sillä väkivallan harjoittaminen kansaa *kohtaan* on nykyään mahdotonta. Ja ilman väkivallan harjoittamista kansa lähtee hyökkäyssotaan vain kaikkien maiden pääomaa vastaan suunnatun suuren vallankumouksen suurten aatteiden nimessä, ja nimenomaan sellaisen vallankumouksen nimessä, jota ei ole vain luvattu, jota ei ole vain julistettu, vaan jota jo tosiasiallisesti suoritetaan, jota jo toteutetaan käytännössä kaikille havainnollisena ja kouraantuntuvana.

Te haluatte varustelun järjestämistä, kansalaiset Peshehonovit ja Skobelevit, talonpoikaiston turvaamista teollisuustuotteilla, sotaväen huoltamista leivällä ja lihalla, teollisuuden varustamista raaka-aineella j.n.e.? Te haluatte tuotannon valvontaa, osittain jopa sen järjestämistäkin?

Te ette voi aikaansaada sitä ilman proletaaristen ja puoliproletaaristen joukkojen vallankumouksellista

innostusta, jota synnyttävät vain pääoman erioikeuksia ja sen voittoja vastaan tähdätyt vallankumoukselliset toimenpiteet. Ilman sitä teidän lupaamanne valvonta jää kuolleeksi, kapitalistien virkavaltaiseksi, puolinaiseksi toimenpiteeksi.

Kansalaiset Tshernovit ja Tseretelit, pikkuporvariston tietyt kerrokset kokeilevat nyt pääoman kanssa toteutettavaa luokkien yhteistoimintaa uudessa, valtavassa, koko Venäjän, koko valtakunnan mitassa.

Sitä hyödyllisempiä opetuksia saa kansa, kun se — ja todennäköisesti tämä tapahtuu pian — tulee vakuutuneeksi siitä, että tuollaisella yhteistoiminnalla ei ole perustaa ja että se on toivotonta.

„Pravda“ № 50,
toukokuun 19 (6) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda“ lehden
tekstin mukaan
